

ชื่อเรื่อง ผลการปรับพฤติกรรมเพื่อลดเสียงดังโวยวายของเด็กออทิสติก ห้องเรียนออทิสติก ๕
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครศรีธรรมราช
ผู้วิจัย นางสาววันดี ฐานันดรวิไล
ปี พ.ศ. ๒๕๖๕
หน่วยงาน ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครศรีธรรมราช

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ ๑) เพื่อศึกษาผลการปรับพฤติกรรมเพื่อลดเสียงดังโวยวายของเด็กออทิสติก โดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ๒) เพื่อเปรียบเทียบความถี่ของพฤติกรรมเสียงดังโวยวายของเด็กออทิสติกก่อนและหลัง การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง การเลือกแบบเจาะจง เป็นเด็กออทิสติก เพศชาย อายุ ๑๐ ปี ที่มาเรียนห้องเรียนออทิสติก ๕ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา ๒๕๖๕ จำนวน ๑ คน ที่มีปัญหาทางด้านพฤติกรรมก้าวร้าว โวยวาย และส่งเสียงดังเมื่อโมโหหรือไม่ได้สิ่งที่ต้องการสามารถสื่อสารบอกความต้องการของตนเองได้เป็นอย่างดี เข้าใจกฎระเบียบในห้องเรียนและโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ๑) แบบสำรวจการเสริมแรง ชุดที่ ๑ ๒) แบบสำรวจการเสริมแรง ชุดที่ ๒ ๓) ตารางแลกเปลี่ยนเบี้ยอรรถกรกับตัวเสริมแรง ๔) แบบสังเกตพฤติกรรม วิธีการดำเนินงานวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้เบี้ยอรรถกรเป็นตัวเสริมแรงการทดลองใช้เวลา ๔ สัปดาห์ จำนวน ๒๐ ครั้งๆ ละ ๑ ชั่วโมง ตั้งแต่วันจันทร์-วันพฤหัสบดี เวลา ๑๐.๓๐น.-๑๑.๓๐น. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ค่าร้อยละ ค่าความถี่ และพรรณนาข้อมูล นำเสนอผลการวิจัยโดยใช้กราฟเส้นและแผนภูมิแท่ง

ผลการศึกษาพบว่า

๑. การศึกษาผลการปรับพฤติกรรมเพื่อลดเสียงดังโวยวายของเด็กออทิสติก โดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร เด็กออทิสติกมีพฤติกรรมเสียงดังโวยวาย ลดลง คิดเป็นร้อยละ ๙๐
๒. การเปรียบเทียบความถี่ของพฤติกรรมเสียงดังโวยวายของเด็กออทิสติกก่อนและหลัง การใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร หลังการใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ลดลงกว่า ก่อนการใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

